

- 4) Kan een naar nationaal recht aan de passagier door de touroperator verleend recht op prijsvermindering (garantie) en/of een recht op compensatie voor vluchtvertraging in mindering worden gebracht (artikel 12 van de verordening) op een door de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert, overeenkomstig artikel 7 (Recht op compensatie) van de verordening te verlenen recht op compensatie wegens dezelfde vertraging?
- 5) Voor zover in mindering kan worden gebracht: kan de luchtvaartmaatschappij dit steeds doen of hangt dit af van de vraag in hoeverre het nationaal recht ze toestaat of de rechter ze als passend beschouwt?
- 6) Voor zover nationaal recht beslissend is of het ter beoordeling van de rechter staat: moeten door de betaling van de compensatie volgens artikel 7 van de verordening alleen het ongemak en het tijdverlies voor de passagier als gevolg van de vertraging dan wel ook de materiële schade worden vergoed?

(¹) Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland)
op 14 januari 2015 — Universal Music International Holding BV tegen Michael Tétreault Schilling e.a.**

(Zaak C-12/15)

(2015/C 089/13)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Universal Music International Holding BV

Verweerders: Michael Tétreault Schilling, Irwin Schwartz, Josef Brož

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 5, aanhef en onder 3, van verordening (EG) nr. 44/2001 (¹) aldus worden uitgelegd dat als „plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan” kan worden aangemerkt de plaats in een lidstaat waar de schade is ingetreden, wanneer die schade uitsluitend bestaat in vermogensschade die het rechtstreeks gevolg is van een onrechtmatige gedraging die zich heeft voorgedaan in een andere lidstaat?
- 2) Indien het antwoord op vraag 1 bevestigend luidt:
  - (a) Aan de hand van welke maatstaf of welke gezichtspunten dient de nationale rechter, bij de beoordeling van zijn bevoegdheid op de voet van artikel 5, aanhef en onder 3, van verordening (EG) nr. 44/2001, te bepalen of in het voorliggende geval sprake is van vermogensschade die het rechtstreeks gevolg is van een onrechtmatige gedraging („initiële vermogensschade” of „rechtstreekse vermogensschade”) dan wel van vermogensschade die het gevolg is van elders ingetreden aanvankelijke schade respectievelijk schade die voortvloeit uit elders ingetreden schade („gevolgschade” of „afgeleide vermogensschade”)?

- (b) Aan de hand van welke maatstaf of welke gezichtspunten dient de nationale rechter, bij de beoordeling van zijn bevoegdheid op de voet van artikel 5, aanhef en onder 3, van verordening (EG) nr. 44/2001, te bepalen waar in het voorliggende geval de vermogensschade — hetzij rechtstreekse hetzij afgeleide vermogensschade — is ingetreden of wordt geacht te zijn ingetreden?
- 3) Indien het antwoord op vraag 1 bevestigend luidt, moet verordening (EG) nr. 44/2001 aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter die dient te beoordelen of hem in het voorliggende geval op grond van die verordening bevoegdheid toekomt, ertoe is gehouden om bij zijn beoordeling uit te gaan van de in dit verband relevante stellingen van de eiser respectievelijk de verzoeker, dan wel aldus dat die rechter ertoe is gehouden tevens acht te slaan op hetgeen de verweerder ter betwisting van die stellingen heeft aangevoerd?

⁽¹⁾ Verordening van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 22 januari 2015 door het Koninkrijk Spanje tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 13 november 2014 in zaak T-481/11, Spanje/Commissie

(Zaak C-26/15 P)

(2015/C 089/14)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirant: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: A. Rubio González, gemachtigde)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de hogere voorziening toewijzen en het arrest van het Gerecht van 13 november 2014 in zaak T-481/11, Spanje/Commissie, vernietigen;
- bijlage I, deel 2, VI, D, vijfde streepje, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft ⁽¹⁾, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Onjuiste rechtsopvatting ten aanzien van de omvang van de motiveringsplicht: de door het Gerecht uiteengezette overwegingen verdragen zich niet met de vereiste duidelijkheid en ondubbelzinnigheid waarvan bij de motivering van een verordening blijkt moet worden gegeven om te voldoen aan de eisen van artikel 296 VWEU. Het Gerecht vult immers de lacunes in de motivering van de litigieuze verordening aan en stelt zijn eigen motivering in de plaats van die van de litigieuze handeling.

Onjuiste rechtsopvatting ten aanzien van het gelijkheidsbeginsel: bij de in dit verband gemaakte overwegingen van het Gerecht wordt niet uitgegaan van geschikte vergelijkingscriteria. Het Gerecht komt tot zijn oordeel op basis van een vermeend algemeen bekend feit dat niet feitelijk en wetenschappelijk is onderbouwd, namelijk het onderscheid tussen fruit met een dikke en fruit met een dunne schil en de indeling van citrusvruchten in de eerste categorie.